

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

 WARSZAWA.

№ 66.

 2 sierpnia 1920.

Treść:	437. Ustawa z dnia 6 lipca 1920 roku w przedmiocie ujednostajnienia na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o podatku przemysłowym	1148
	438. Ustawa z dnia 14 lipca 1920 roku w przedmiocie uzupełnienia i częściowej zmiany ustawy z dnia 18 marca 1920 r. o wydzierżawianiu niezagospodarowanych użytków rolnych	1158
	439. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 maja 1920 r. w przedmiocie przejęcia przez Ministerstwo Kolei Żelaznych zwierzchniego nadzoru technicznego nad kolejami miejskimi (tramwajami)	1159
	440. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1920 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych do wydawania na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego zarządzeń wyjątkowych.	1159
	441. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie czasowego zawieszenia cła od niektórych towarów	1160
	442. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, określające termin czasowego zawieszenia cła od niektórych towarów	1164
	443. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie wartości walut zagranicznych przy obliczaniu należności stempowych i bezpośrednich na obszarze b. zaboru austriackiego	1164
	444. Rozporządzenie Ministra Apropowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie obrotu zbożem siewnym w roku gospodarczym 1920/21	1165
	445. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 lipca 1920 r. w przedmiocie przesyłania odezwo rek wizycyjnych do Austrii	1167
	446. Rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia R. O. P. z dn. 19 lipca 1920 r. w przedmiocie ogłaszania w czasie wojny wiadomości, dotyczących wojska i spraw obrony Państwa	1168

447. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie powołania roczników 1890, 1891, 1892, 1893 i 1894	1169
448. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w okresie od 2 sierpnia do 2 listopada 1920 r.	1170

437.

U S T A W A

z dnia 6 lipca 1920 roku

w przedmiocie ujednostajnienia na obszarze byłego zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o podatku przemysłowym.

Art. 1. Uchyła się obowiązujące na obszarze b. okupacji niemieckiej rozporządzenia w przedmiocie podatku od handlu i przemysłu: z dnia 5 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. № 38 rozp. № 109) i z dnia 7 sierpnia 1916 roku (Dz. Rozp. № 40 rozp. № 125), oraz obowiązujące na obszarze b. okupacji austriackiej rozporządzenia b. Gener. Gubernatorstwa Wojskow. w Lublinie w przedmiocie podatku repartycyjnego z dnia 3 marca 1918 r. № 300014 wraz ze wszystkimi dodatkowymi przepisami, odnoszącymi się do tych rozporządzeń.

Art. 2. Na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego stosowana będzie rosyjska ustawa o państwowym podatku przemysłowym z roku 1898 w wydaniu z 1903 roku wraz z nowelami do tejże ustawy z dnia 4 października 1914 roku (№ 308 Zb. praw i rozp. z 1914 r.) i z dnia 9 stycznia 1915 roku (№ 19 Zb. praw i rozp. z 1915 roku) z uchyleniem zawartych w tych nowelach ograniczeń co do czasu trwania ich mocy obowiązującej oraz z poniższymi zmianami i uzupełnieniami.

Art. 3. Dla celów poboru zasadniczego podatku przemysłowego ustanawia się następujący podział miejscowości na klasy:

- A) M. st. Warszawa.
- B) Miejscowości klasy I. Miasta: Łódź, Lublin, Sosnowiec.
- C) Miejscowości klasy II. Miasta: Białystok, Częstochowa, Kalisz, Kielce, Łomża, Pabjanice, Piotrków, Płock, Radom, Siedlce, Suwałki, Tomaszów (wojew. łódzkie), Włocławek.
Powiaty: będziński, dąbrowski, łódzki, warszawski.
- D) Miejscowości klasy III. Miasta: Augustów, Biała (ziemi Siedl.), Biłgoraj, Busk, Chełm, Ciechanów, Ciechocinek, Hrubieszów, Kalwarja, Kałuszyn, Koło, Konin, Końskie, Krasnystaw, Lubartów, Łęczycza, Łowicz, Łuków, Mława, Miechów, Międzyrzec, Nowomińsk, Noworadomsk, Opatów, Opoczno, Ostrołęka, Ostrów, Pińczów, Płońsk, Puławy, Pułtusk, Rawa (wojew. łódzkie), Radzymin, Radzyń, Sandomierz, Sieradz, Sierpc, Ślōmnik, Skierniewice, Sokół (wojew. lubelskie), Szydłowiec, Tomaszów (wojew. lubelskie), Turek, Węgrów, Wieluń, Włodawa, Zamość, Zduńska-Wola.

Powiaty: błoński, brzeziński, częstochowski, kaliski, kutnowski, lubelski, olkuski, radomski, włocławski.

E) Miejscowości klasy IV: wszystkie inne miejscowości.

Art. 4. Wszelkiego rodzaju kwoty pieniężne, określające podstawę wymiaru podatku, karę lub grzywnę, oznaczone w walucie rublowej, (dod. do art. 368, dz. II i III; dod. do art. 448 i in. art.), należy przeliczać według stosunku 1 rb. = 2 mar., o ile z mocy niniejszej ustawy nie zostały w inny sposób zmienione. Miary, oznaczone w jednostkach rosyjskich, należy przeliczać na jednostki miar w Państwie Polskiem (dekret z dnia 8 lutego 1919 r. Dz. Pr. № 15, poz. 211).

Art. 5. Ustanawia się następujący wykaz stawek zasadniczego podatku przemysłowego:

A) DLA PRZEDSIĘBIORSTW HANDLOWYCH.

Kategoria		We wszystkich miejscowości.	w Warszawie	W miejscowościach			
				K l a s y			
				I	II	III	IV
M a r e k							
I	dla zakładów handlowych	16.600	—	—	—	—	—
	dla ich pomieszczeń składowych	1.660	—	—	—	—	—
II	dla zakładów handlowych	—	6250	5250	4250	3250	2250
	dla ich pomieszczeń składowych	—	625	525	425	325	225
III	dla zakładów handlowych	—	1750	1500	1250	1000	750
	dla ich pomieszczeń składowych	—	175	150	125	100	75
IV	dla zakładów handlowych	—	500	425	325	250	125
V	a) dla handlu rozwozowego	750	—	—	—	—	—
	b) dla handlu obnośnego	250	—	—	—	—	—

B) DLA PRZEDSIĘBIORSTW PRZEMYSŁOWYCH.

I	kategoria	We wszystkich miejscowości.	w Warszawie	W miejscowościach			
				K l a s y			
				I	II	III	IV
M a r e k							
II	"	25.000	—	—	—	—	—
III	"	16.500	—	—	—	—	—
IV	"	8.300	—	—	—	—	—
V	"	2.500	—	—	—	—	—
VI	"	900	—	—	—	—	—
VII	"	—	700	600	500	400	300
VIII	"	—	280	220	180	120	80
	"	—	100	80	60	40	30

C) DLA HANDLU JARMARCZNEGO.

	Dla handlu hurtowego	Dla handlu detalicznego
	M a r e k	M a r e k
Na jarmarkach, trwających ponad 21 dni	2000	500
Na jarmarkach, trwających ponad 7 do 21 dni	1500	425
Na jarmarkach, trwających od 2 do 7 dni	600	170

D) PRZEDSIĘBIORSTWA ŻEGLUGI.

(P. 3 ustawy z 9 stycznia 1915 r. № 19 Zbioru praw i rozp. z 1915):

- 1) Statki parowe, według powierzchni ogrzewalnej kotłów parowych, po 1 M. za każde 0,10 m² tej powierzchni,
- 2) statki motorowe, według siły motorów, po 4 M. za każdą jednostkę siły (koń parowy),
- 3) żaglowce metalowe, według powierzchni pokładu, po 1.20 M. za każde 4,5 m² powierzchni pokładu,
- 4) żaglowce z drzewa z pokładem, według powierzchni pokładu, po 0,80 M. za każde 4,5 m² tej powierzchni,
- 5) żaglowce z drzewa bez pokładu (berlinki), według powierzchni, obliczonej przez pomnożenie długości żaglowca (berlinki) przez jego szerokość, po 0,40 M. za każde 4,5 m² tej powierzchni.

Art. 6. Ustanawia się następujący wykaz stawek zasadniczego podatku przemysłowego od osobistych zajęć przemysłowych:

Kate- gorja	NAZWA ZAJĘCIA PRZEMYSŁOWEGO	Marek
II	Ekspedytorzy, nieutrzymujący oddzielnych kantorów i pomocników handlowych, lecz trudniący się osobiście na własny rachunek opłacaniem w urzędach celnych ceł za towary, otrzymywane z zagranicy przez osoby trzecie:	
	1) przy urzędach celnych, znajdujących się przy głównych liniach kolei żelaznych	7.500
	2) przy urzędach celnych, znajdujących się przy bocznych liniach kolei żelaznych	5.250
	3) przy urzędach celnych, znajdujących się przy wszelkich innych liniach	4.250
III	Maklerzy giełdowi:	
	1) na giełdzie warszawskiej	5.100
	2) na innych giełdach	3.900
IV	Inspektorzy i agenci Towarzystw ubezpieczeniowych, żeglugowych i innych przedsiębiorstw przewozowych oraz instytucji kredytowych, o ile prowadzą operacje bez utrzymania oddzielnych kantorów lub filji; oraz wszelkiego ro-	

Katego- gorja	NAZWA ZAJĘCIA PRZEMYSŁOWEGO	Marek
	dzaju i nazwy pośrednicy handlowi, zajmujący się swym procederem bez prowadzenia oddzielnych zakładów:	
	1) w Warszawie i miejscowościach I klasy	1.000
	2) w miejscowościach II "	800
	3) " III i IV "	600
VI	Subjekci podróżujący (komiwojażerowie)	1.000

Podział linii kolejowych, na główne i boczne ustanowi Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych.

Art. 7. Uchyła się pobór zasadniczego podatku przemysłowego od zajęć osobistych, zaliczonych według rosyjskiej klasyfikacji (art. 368 ust. wyk. V) do kategorii I, V i VII. Podatek ten, pobrany już ewentualnie za rok podatkowy 1920, będzie zaliczony na poczet państwowego podatku dochodowego, względnie zwrócony wedle instrukcji Ministra Skarbu.

Art. 8. Uchyła się pobór wszelkich dodatków państwowych do zasadniczego podatku przemysłowego, w szczególności wymienionych w art. 551 i 553 ust. o podatkach bezpośrednich i w noweli z dnia 4 października 1914 r. do ustawy z dnia 8 czerwca 1898 r. (Dział III art. 1 i 2).

Art. 9. Art. 371 i dodatek do ustępu 30 tego artykułu oraz art. 372 otrzymuje brzmienie następujące:

Podatku przemysłowego nie opłacają:

1) Wszelkiego rodzaju kasy pomocy, emerytalne (oszczędnościowo-pożyczkowe), pogrzebowe i tym podobne kasy pracowników instytucji państwowych, komunalnych i społecznych oraz przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych.

2) Wszelkiego rodzaju związki robocze, mające na celu dostarczenie odpowiedzialnych pracowników.

3) Zakładane lub utrzymywane przy pomocy Państwa i samorządu lub instytucji społecznych, oświatowych i dobroczynnych wszelkiego rodzaju zakłady naukowe i wychowawcze, przytulki, zakłady poprawcze, biblioteki i czytelnie publiczne, ogólnie kształcące muzea, galerje i wystawy, warsztaty szkolne, oraz utrzymywane przez stowarzyszenia sportowe sale gimnastyczne lub fechtunkowe i cyklodromy.

4) Nieoddane w dzierżawę teatry państwowe i komunalne.

5) Urządzane w celach filantropijnych zabawy i widowiska bez bufetów lub z bufetami oraz wszelkiego rodzaju przedsięwzięcia filantropijne.

6) Gospodarstwa rolne i leśne na gruntach własnych lub dzierżawionych i połączone z niemi: hodowla inwentarza i drobiu, ogrodnictwo, sadownictwo, rybołówstwo i polowanie, z wyjątkiem prowadzonych zawodowo w celach handlowych rybołówstwa, ogrodnictwa i sadownictwa, browarów, gorzeln, cukrowni, tudzież tartaków i młynów, obrabiających więcej drzewa, względnie mielących więcej zboża, niż na użytek własnego gospodarstwa potrzeba.

7) Przemysł ludowy, prowadzony przez drobnych gospodarzy rolnych lub bezrolnych mieszkańców wiejskich bez obcej pomocy lub z pomocą wyłącznie członków własnej rodziny.

8) Warsztaty rzemieślnicze, prowadzone bez obcej pomocy lub z pomocą wyłącznie członków rodziny.

9) Wszelkiego rodzaju osobiste zajęcia przemysłowe z wyjątkiem zajęć, wymienionych w art. 6 niniejszej ustawy.

10) Wszelkie przedsiębiorstwa handlowe na jarmarkach, trwających najwyżej 1 dzień.

11) Wszelkiego rodzaju antreprzy i dostawy na sumę, nie przewyższającą 1.000 marek.

12) Wywóz zagranicę bez utrzymywania specjalnych kantorów lub zakładów handlowych i pomieszczeń składowych:

a) wytworów własnego lub dzierżawionego gospodarstwa rolnego i własnego gospodarstwa leśnego;

b) wyrobów własnych zakładów przemysłowych.

13) Odnajmowanie pokojów umeblowanych bez stołowania i bez sprzedaży trunków, jeżeli jedna osoba odnajmuje nie więcej niż 2 pokoje.

14) Pomieszczenia składowe, utrzymywane przez przedsiębiorstwa przemysłowe wyłącznie w celu przechowywania należących do nich maszyn zapasowych i narzędzi, surowców i paliwa, wyrobów przez te przedsiębiorstwa wytwarzanych, oraz zapasów żywności i odzieży niezbędnej dla robotników, o ile zbyt tych towarów robotnikom za pieniądze lub na rachunek płacy zarobkowej nie posiada charakteru handlowego.

15) Sprzedaż hurtowa towarów własnego wyrobu na giełdach z własnych zakładów przemysłowych lub kantorów albo zakładów, utrzymywanych przy zakładzie przemysłowym lub w obrębie tej miejscowości, gdzie się zakład przemysłowy znajduje.

16) Sprzedaż detaliczna towarów własnego wyrobu bezpośrednio z zakładu przemysłowego bez urządzenia przy nim oddzielnego magazynu lub sklepu do sprzedaży detalicznej towarów.

17) Warsztaty, utrzymywane przez koleje żelazne wyłącznie dla potrzeb przebudowy i eksploatacji tych kolei.

18) Pomieszczenia składowe, utrzymywane przez przedsiębiorstwa kolejowe, żeglugowe i wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa przewozowe oraz składy, utrzymywane przy tych przedsiębiorstwach przez osoby prywatne w celu czasowego przechowywania w nich przewożonych ładunków.

19) Przechowywanie towarów w pomieszczeniach, pozostających pod zarządem władz celnych, w ciągu jednego miesiąca od dnia złożenia towarów na komorze.

20) Wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa i zajęcia, które na zasadzie specjalnych ustaw są uwolnione od podatku przemysłowego.

Uwolnienie, wskazane w ust. 9 niniejszego art., nie rozciąga się na pobór podatku procentowego od zarobku z zajęć zawodowych, wymienionych w art. 16 ust. 2.

Art. 10. Wymienione w dz. III, art. 8, punkt d (ros. lit^o g) noweli z dnia 4 października 1914 r. ruchome przedsiębiorstwa kinematograficzne opłacają świadectwa przemysłowe w cenie 500 mk. i nie podlegają procentowemu podatkowi od zysku.

Zakłady higieniczne i lecznicze oraz źródła naturalnych wód mineralnych zalicza się do przedsiębiorstw handlowych II kategorii.

O ile przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, które w myśl poprzedniego brzmienia art. 371 i 372 ustawy o podatkach bezpośrednich były uwolnione od podatku przemysłowego, obecnie na mocy artykułu 9 nie weszły do spisu przedsiębiorstw, uwolnionych od podatku i na podstawie przepisów, zawartych w dziale II i III dodatku do art. 368 ros. ustawy, względnie w ustawach dodatkowych, nie mogą być zaliczone co do wysokości przypadającego od nich podatku zasadniczego do żadnej z istniejących kategorii, wówczas zaliczenie to nastąpi w drodze rozporządzenia Ministerstwa Skarbu.

Art. 11. Art. 461 ustawy o podatkach bezpośrednich i „uwaga” do tego artykułu otrzymuje brzmienie następujące:

Podatek od kapitału przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, wynosi 0,5% od każdych 100 mk. kapitału zakładowego przedsiębiorstwa, przyczem sumy kapitału mniejsze od 100 mk. w rachubę nie wchodzi.

Art. 4, dz. III punkt a) noweli z dnia 4 października 1914 r. (№ 308 Zbioru praw i roz. z r. 1914) przy wymiarze podatku od kapitału nie znajduje zastosowania.

Art. 12. Znosi się ustanowiony na mocy art. 370 ust. 2 punkt a i art. 483 ustawy o podatkach bezpośrednich podatek repartycyjny od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, nie obowiązany do publicznego składania rachunków oraz podatek od osobistych zajęć przemysłowych, zaliczonych według dodatku V do art. 368 do kategorii drugiej i trzeciej.

Art. 13. Do art. 470 ustawy o podatkach bezpośrednich wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) P. 1, lit. a wraz z „uwagą” do tego punktu otrzymują brzmienie następujące:

Na pensje i wszelkiego rodzaju wynagrodzenie: a) osób, które wchodzi do składu zarządów, rad nadzorczych, komitetów dyskontowych i komisji rewizyjnych; b) zastępców na te urzędy i c) osób, upoważnionych do samodzielnego prowadzenia interesów całego przedsiębiorstwa—w wysokości do 5% sumarycznie od kapitału zakładowego.

Minister Skarbu może na prośbę zainteresowanych przedsiębiorstw powiększać wskazaną powyżej normę wydatków na wynagrodzenie osób, wymienionych w p. 1, stosownie do rzeczywistych potrzeb przedsiębiorstwa.

2) P. 1, lit. c. (ros. w.) uzupełnia się jak następuje:

Na składki członkowskie w organizacjach gospodarczych oraz stowarzyszeniach i związkach zawodowych.

3) P. 1, lit. h. (ros. z.) otrzymuje brzmienie następujące:

Na pokrycie wykazanych w sprawozdaniu przedsiębiorstwa niepewnych jego wiarytelności i strat rzeczywistych, poniesionych w operacyjnym roku sprawozdawczym, przyczem nie ulegają potrąceniu straty znajdujących się na obszarze obowiązywania tej ustawy przedsiębiorstw, należących do zagranicznych towarzystw i spółek z tytułu operacji, dokonanych przez nie poza tym obszarem;

na straty na dłużnikach i na kursie, spodziewane jako prawdopodobny wynik stosunków przedsiębiorstwa, jeżeli odpisania na ten cel zostały przelane do specjalnych funduszy rezerwowych, przyczem wysokość tych odpisań władza skarbową ma prawo ustalić w drodze odpowiednich dochodzeń. W razie użycia tych funduszy na jakiegokolwiek inne cele należy użyte w ten sposób sumy dodatkowe opodatkować, doliczając je do zysków tych lat operacyjnych, z których pochodzą, według kolejności przelania ich do specjalnych funduszy rezerwowych.

Bezpośrednie straty wojenne jako to: z tytułu zniszczeń wojennych, rekwizycji, wyłączeń, sprzedaży przymusowych i t. p., z wyłączeniem w każdym razie strat w dochodach, o ile odrazu nie zostały umorzone, wolno amortyzować w ciągu lat dziesięciu w wysokości, nie przewyższającej kosztów odbudowy zniszczonego przedsiębiorstwa, w drodze corocznych wolnych od podatku odpisań z zysków przedsiębiorstwa. Z chwilą uzyskania odszkodowania należy zwolnione rezerwy opodatkować w myśl zasad, wyliczonych powyżej. Straty te winny być szczegółowo wykazane wobec właściwych władz skarbowych.

4) P. 1, lit. l. uzupełnia się jak następuje:
Procenty ponad 8% w stosunku rocznym będą uwzględniane w razie szczegółowego udowodnienia.

5) P. 2, lit. c. (ros. w.) uzupełnia się jak następuje:
Wyższe odpisania na amortyzację będą uwzględniane w razie szczegółowego udowodnienia.

6) P. 3, lit. b. uzupełnia się jak następuje:

Ofiary na cele ogólnopństwowe i na złagodzenie klęsk żywiołowych.

Art. 14. Działające na podstawie art. 380 do 394 ustawy o podatkach bezpośrednich urzędy gubernialne lub obwodowe do spraw podatku przemysłowego i urzędy okręgowe do spraw podatku repartycyjnego otrzymują nazwy: komisji okręgowych i komisji miejscowych do spraw podatku przemysłowego.

Organizację wewnętrzną komisji okręgowych i miejscowych określi Minister Skarbu w drodze rozporządzenia przy odpowiednim zabezpieczeniu współdziałania płatników tego podatku w komisjach oraz jawności rozpoznawania spraw w komisjach okręgowych.

Komisje okręgowe pozostają urzędami apelacyjnymi tak dla przedsiębiorstw obowiązanych, jak nieobowiązanych do publicznego składania rachunku.

Art. 15. Podatek procentowy od zysku, ustanowiony w art. 370, ust. 2 punkt b) i art. 517 ustawy o podatkach bezpośrednich, pobiera się na zasadach, wyłuszczonej poniżej w artykułach 16 do 34.

Art. 16. Podatek procentowy od zysku pobiera się:

1) od zysku z przedsiębiorstw i osobistych zajęć przemysłowych, wymienionych w art. 483 ustawy o podatkach bezpośrednich z uwzględnieniem ustawy z dnia 4 października 1914 r. (Zb. pr. i rozp. № 308) i z dnia 9 stycznia 1915 r. (Zb. pr. i rozp. № 19);

2) od zarobków, nie objętych postanowieniem ust. 1, a uzyskanych przez samodzielne wykonywanie wolnych zajęć zawodowych: lekarzy, dentyistów, lekarzy weterynarii, felczerów, adwokatów, obrońców sądowych, notariuszów, wydawców pism periodycznych, literatów, artystów, architektów, inżynierów, techników, chemików, agentów.

Art. 17. Podatek procentowy od zysku pobiera się według norm następujących: od zysku, względnie od zarobku

ponad 2.000 mk.	— —	do 10.000 mk.	2%
" 10.000 "	— —	" 20.000 "	3%
" 20.000 "	— —	" 40.000 "	4%
" 40.000 "	— —	" 80.000 "	5%
" 80.000 "	— —	" 150.000 "	6%
" 150.000 "	— —	" 200.000 "	7%
" 200.000 "	— —	" 500.000 "	8%
" 500.000 "	— —	"	10%

Art. 18. Ustęp 3. art. 485 ustawy o podatkach bezpośrednich otrzymuje brzmienie następujące: od podatku procentowego od zysku wolne są przedsiębiorstwa i zajęcia, których zyski, względnie zarobki ze wszystkich zakładów handlowych i przemysłowych lub z czynności jednej osoby w obrębie jednego okręgu podatkowego nie przenoszą 2000 mk. rocznie.

Ustęp 4 tego artykułu uchyla się.

Art. 19. Zysk z przedsiębiorstw oraz zajęć, wymienionych wyżej w art. 16, ustala komisja miejscowa, która po określeniu obrotu oznacza w każdym poszczególnym wypadku odpowiedni procent średniego zysku, względnie zarobku, kierując się zasadami, wyłuszczonej w art. 491—510 ustawy o podatkach bezpośrednich i w § 83 instrukcji z dnia 5-go lutego 1899 r. (Zb. pr. i rozp. № 30 z dnia 9 marca 1899 r.).

Art. 20. Ustęp 1 art. 485 ustawy o podatkach bezpośrednich uchyla się. Wszystkie w ciągu roku podatkowego powstałe przedsiębiorstwa i rozpoczęte zajęcia, wymienione wyżej w ustępach 1 i 2 artykułu 16, podlegają podatkowi procentowemu już za pierwszy rok ich istnienia.

Co do każdego z tych przedsiębiorstw i zajęć winna być złożona deklaracja, stosownie do wymagań art. 492 ustawy o podatkach bezpośrednich najpóźniej do 1 kwietnia następnego roku. W deklaracji tej oprócz danych, jakich żąda art. 492, winien być także oznaczony termin powstania przedsiębiorstwa lub rozpoczęcia zajęcia.

Art. 21. Podstawą do wymiaru podatku procentowego dla nowo rozpoczętych przedsiębiorstw lub zajęć (art. 20) za pierwszy rok podatkowy jest zysk osiągnięty za tenże rok. Przytem, jeżeli przedsiębiorstwo lub zajęcie, podlegające podatkowi trwało mniej niż 12 miesięcy, to zysk, względnie zarobek, osiągnięty w tym krótszym czasie, oblicza się w stosunku do całego roku; przypadającą zaś od tej sumy kwotę podatku pobiera się w wysokości, odpowiadającej ilości pełnych miesięcy, w ciągu których wykonywano dane przedsiębiorstwo lub zajęcie.

Art. 22. Wymienione w art. 20 przedsiębiorstwa i zajęcia podlegają procentowemu podatkowi od zysku za następny rok podatkowy po ich rozpoczęciu na zasadach ogólnych według zysku, względnie zarobku z roku ubiegłego.

O ile do 1 stycznia roku podatkowego nie upłynął cały rok od czasu ich rozpoczęcia, oblicza się zysk, względnie zarobek w stosunku do całego roku i wymierza się podatek procentowy od obliczonego w ten sposób całorocznego zysku, względnie zarobku.

Art. 23. Przedsiębiorstwa i zajęcia, zaniechane w ciągu roku podatkowego, opłacają podatek procentowy za ten rok w stosunku do ilości pełnych miesięcy, które upłynęły od początku tego miesiąca, w którym zostały zaniechane.

Miejscowe komisje do spraw podatku przemysłowego wymierzają w tym wypadku podatek tylko za czas rzeczywistego wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia analogicznie do postanowień art. 21, o ile zaś podatek wymierzono już za cały rok podatkowy, to przeprowadzają odpowiednią redukcję tego podatku.

Art. 24. Ustalone przez komisje miejscowe do spraw podatku przemysłowego sumy zysków, względnie zarobków i przypadające kwoty podatku procentowego należy wpisać do nakazów płatniczych, które przewodniczący komisji miejscowej rozsyła płatnikom najpóźniej do 15 lipca każdego roku podatkowego.

W nakazach płatniczych należy wskazać termin i porządek wnoszenia reklamacji.

Art. 25. Ogłoszenia o dniu rozesłania nakazów płatniczych należy wywiesić w lokalu komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego i w innych instytucjach i miejscach podług uznania przewodniczącego komisji miejscowej, nadto zaś zamieścić w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

Art. 26. Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy wnosić reklamacje do właściwej komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego najpóźniej do 15 sierpnia roku podatkowego, jednakże z zastrzeżeniem, zawartem w uwadze do art. 506 ustawy o podatkach bezpośrednich.

Art. 27. Nieotrzymanie lub opóźnienie w doręczeniu nakazu płatniczego nie może być podstawą do przedłużenia terminu do wniesienia reklamacji, określonego w poprzednim artykule (26).

Art. 28. Co do każdej reklamacji komisja miejscowa do spraw podatku przemysłowego wydaje decyzję, zmieniając w razie potrzeby podstawy wymiaru i kwoty wymierzonego podatku.

O decyzji komisji zawiadamia się płatnika; w razie zaś zmiany pierwotnie wymierzonej kwoty podatku doręcza się nowy nakaz płatniczy.

Art. 29. Podatek procentowy od zysku wnosi się do kas skarbowych najpóźniej do 1 października każdego roku.

Art. 30. Ministrowi Skarbu przysługuje prawo przedłużania terminów, przewidzianych w art. 24, 26 i 29. Przedłużenie terminów do wnoszenia reklamacji (art. 26) i zapłaty podatku (art. 29) musi nastąpić, jeżeli nakazy płatnicze nie zostały rozesłane w terminie przepisany (art. 24). O przedłużeniu terminów podaje się do wiadomości publicznej w sposób, wskazany w art. 25.

Art 31. Od przedsiębiorstw i zajęć, podlegających podatkowi procentowemu, lecz nie pociągniętych do opłaty tego podatku do 15 lipca (art. 24), wymierza się ten podatek po wymienionym terminie.

Reklamacje (art. 26) mogą być w tym wypadku wnoszone przez płatników w terminie miesięcznym od dnia doręczenia im nakazu płatniczego. W tym samym terminie miesięcznym, jednak nie wcześniej niż dnia 1 października roku podatkowego (art. 29), powinny być wniesione do kas skarbowych wymierzone kwoty podatku.

Art. 32. Od decyzji komisji miejscowych do spraw podatku przemysłowego płatnicy mogą wnosić odwołania do komisji okręgowej. Odwołanie składa się do komisji, która wydała decyzję, w ciągu miesiąca od dnia otrzymania zawiadomienia o zapadłej decyzji.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku.

Art. 33. Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego może zakładać protesty przeciwko decyzjom tej komisji, co do których jego żądania lub wnioski nie były uwzględnione. Protest zakłada się do komisji okręgowej w ciągu tygodnia od dnia powzięcia decyzji.

Na decyzje komisji okręgowych mogą być wnoszone zażalenia do Ministra Skarbu. Zażalenia składa się do komisji, która wydała decyzję, w terminie miesięcznym od daty ogłoszenia decyzji.

Art. 34. Minister Skarbu może uwolnić od opłaty podatku przemysłowego te przedsiębiorstwa, których bezpośrednie zadanie stanowi popieranie celów publicznych, dobroczynnych lub ogólnie użytecznych, jeżeli przynoszą zysk stosunkowo nieznaczny.

Art. 35. Terminy, wyznaczone w art. 477 ustawy o podatkach bezpośrednich, a mianowicie:

- a) termin sześciomiesięczny do sprawdzenia złożonych przez towarzystwa obowiązane do publicznego składania rachunków rocznych sprawozdań i bilansów oraz
- b) termin trzymiesięczny do powzięcia przez władzę skarbową decyzji w razie zażądania wiadomości dodatkowych od tych towarzystw zmienia się w pierwszym wypadku na termin dwunastomiesięczny, w wypadku zaś drugim na termin sześciomiesięczny.

Art. 36. Postanowienia art. 479 ustawy o podatkach bezpośrednich zmienia się w ten sposób, że obejrzenie i sprawdzenie ksiąg handlowych i dokumentów, jak również samych zakładów i przedsiębiorstw może zarządzić Izba Skarbowa i dokonanie tych czynności zlecić delegowanemu urzędnikowi.

Art. 37. Uwagę do art. 526 ustawy o podatkach bezpośrednich w sprawie wymierzania kar za prowadzenie handlu lub innych zajęć bez należytego świadectwa przemysłowego zmienia się w ten sposób, że kara i zalegający podatek mogą być wymierzone i ściągnięte za poprzednie lat pięć.

Art. 38. Upoważnia się Ministra Skarbu do częściowego lub całkowitego umarzania należności podatkowych oraz do przyznawania ulg w uiszczaniu tych należności w wypadkach, zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie, a w szczególności w wypadkach, doznanych przez płatników strat skutkiem wojny oraz spowodowanych nią klęsk żywiołowych.

Minister Skarbu wyda bliższe postanowienia w przedmiocie rozkładania na raty i odraczania zapłaty należności podatkowych.

Art. 39. Opodatkowanie przemysłu i handlu oraz osobistych zajęć przemysłowych na rzecz związków komunalnych—do czasu wydania jednolitej dla całego obszaru Państwa ustawy o skarbowości związków komunalnych — może odbywać się tylko w postaci dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego (art. 5 i 6 niniejszej ustawy). Ogólna wysokość tych dodatków na rzecz związków komunalnych (gmin miejskich i wiejskich i powiatowych związków komunalnych) nie może przekraczać:

- a) dla przedsiębiorstw handlowych I kategorii — 100% zasadniczego podatku przemysłowego,
- b) dla przedsiębiorstw handlowych II kategorii — 75% zasadniczego podatku przemysłowego,
- c) dla przedsiębiorstw handlowych III — V kategorii, dla wszystkich przedsiębiorstw przemysłowych, handlu jarmarcznego, przedsiębiorstw żeglugi i osobistych zajęć przemysłowych—50% zasadniczego podatku przemysłowego,
- d) dla przedsiębiorstw, zajmujących się wyszynkiem alkoholu, bez względu na kategorię, do której należą — 200% zasadniczego podatku przemysłowego.

Wszelkie przepisy, sprzeczne z postanowieniem niniejszego artykułu, tracą moc obowiązującą.

Art. 40. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, zachowując moc obowiązującą tylko na rok podatkowy 1920. Na jej zasadzie wymierzają się podatki dla całego roku 1920 z zaliczeniem podatków już na ten rok pobranych.

Wszakże zasadniczy podatek przemysłowy za rok 1921 należy wymierzyć i pobrać na podstawie niniejszej ustawy, zaliczając wpłacone kwoty na poczet podatku przemysłowego, który z upływem mocy obowiązującej niniejszej ustawy będzie wprowadzony.

Art. 41. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów i
Minister Skarbu:

W. Grabski